

BA = Besorolás Alatt

Hat fiatal képzőművész közös projektje, közös életérezése, közös kritikai gondolkodása jelenik meg a Besorolás Alatt elnevezésben, a csoport működésében és stratégiájában. A budapesti Magyar Képzőművészeti Egyetem egykori hallgatói különböző művészeti utakat választottak, ám megtalálták az egymáshoz vezető utat, hogy közös kortárs művészeti programot valósítsanak meg. A fiatal művészek most a művészképzés éveit és az önálló, megtervezett, menedzselte művészpálya közötti interregnumban érzik magukat, amit még az a tény is hatványoz, hogy a csoport két tagja (Blazsek András és Kovács Imrich) Szlovákiából érkeztek a magyar fővárosba, s most a domesztikációs kísérlet nagyon nehéz fázisát élik meg – a művészeti visszahonosítás/visszatérés programját akarják megvalósítani, ám úgy, hogy több helyszínen, így Budapesten, Pozsonyban és Prágában is folyamatosan jelen legyenek. A csoport neve valamelyest jelzi az egyetemről kikerült fiatalok azon életérezését, hogy nem tartoznak sem oda, sem ide, miközben egy titokzatos, nem létező „grémium” ítéletét várják, hogy hova és mikor, milyen feltételek mellett és milyen céggel engedik be őket a képzőművészeti életbe.

Blazsek András

Kiss Máté

Kovács Imrich

Talán véletlen és egyben nem is túlzás a kortárs vizuális művészettel való párhuzamba állítás: Kirby Dick *Besorolás alatt* (2006) című filmje a művészek csoportjának megalakulása előtt egy évvel került a mozikba, nyolc színész gerillaakciók sorozatával fedte fel a hírhedt MPPA (Motion Picture Association Of America) korosztály-besorolási világát, annak korántsem makulátlan gyakorlatát. A fiatal képzőművészek a filmes korhatár-besorolást kivetítették a művészeti szakmai besorolás folyamatára; értelmezhető ez mind a művészeti intézményrendszer, mind a műkritika és műtörténetírás ironikus kritikájának is. Ugyanakkor a Besorolás Alatt el- és befogadásra való várakozása másról győz meg bennünket, nem a mindenáron elérendő elismerés, bebocsátás motiválja tevékenységét. Sőt olyan művészeti program mellett kötelezte el magát, amelyik a képzőművészet és az ösztönművészetek tárgykörében is rétegművészet, az alternatív és kísérleti művészet jelzőkkel van megkülönböztetve, ami nem azonos jelenünk művészetfelfogásával és sztárkultuszával.

A BA felállása sokat elárul, rámutat a csoport tudatos koncepció megtervezettségére: Blazsek András (gitár, laptop, fieldrecordings), Kiss Máté (gitár, laptop), Kovács Imrich (ütőhangszer), Nagy Gergő

(szintetizátor, laptop), Pethő Zoltán (laptop, visual), Zérczi Attila (visual, dokumentáció). Teljesítményük elsősorban az elektroakusztikus zene, majd azt követően a performansz és a vizuális művészet zónájába sorolható, ám az értékelés sokkal összetettebb, mint az előbbi felsorolás. Amennyiben elfogadjuk a BA öndefinícióját, hogy „hangprojektek, hanginstallációk és performanszok létrehozására” fektetik a hangsúlyt, még akkor is távol állunk annak megértésétől, amit egyre több közép-európai helyszínen bemutatnak. Hanginstallációik helyspecifikus jelleget öltenek, keletkezésük folyamata egy-egy meghirdetett koncerttel, fellépéssel (azaz a performance eredeti jelentéséhez ragaszkodva) esik egybe.

Első látásra és hallásra zenei performanszokként azonosítható mind a *SPEV* (Prága, 2009), mind a *LABOR* (Budapest, 2008) projektjük. Pontosabb azonban az audiovizuális performansz meghatározás, mert a zenei előadás elválaszthatatlan a zenei performanszok helyszínén történő vetítéstől, átalakítástól, hangkibocsátó objektektől. Kitűnően szemlélteti ezt a módszert a prágai *SPEV*-produkció (Školska 28 Galéria, 09. 02. 09), amely három zenei rétegből áll, ám ezek közül mindegyik más-más térben és időben keletkezett, mindegyikük önálló performanszként is értékelhető, ám az által, hogy az első felvétel levetítése részét képezi a másik zenei performansznak, már megnyílik a besorolási lehetőségek tágabb sora, a produkciót az audiovizuális témakörbe helyezzük. S ha a két így kivitelezett előadás végeredményben egy élő koncert részévé válik, további hangszer(ek) bevonásával, akkor már egy tudatos konceptet is feltételezhetünk, amelynek domináns eleme a zenei improvizáció. Ugyanebbe a sorba helyezhető *A tegnapért alszom ma* című, ütőshangszerre íródott zenei és képi kompozíció is, amely Budapesten került bemutatásra (2008. 01. 11.). A *LABOR*-előadás pedig újabb elemmel gyarapította a csoport eszköztárát, a meghirdetett helyszínt immár nem csak vizuális anyaggal, ill. a zenei eszközökkel, hanem fizikai valóságában is átalakítják annak érdekében, hogy a korábbi *PRE-VISIO* kiállítás lezárt tervét hasznosítsák, s a bejáratú lyuk helyére elhelyezett képernyőn a nézőknek is elérhetővé tegyék produkciójukat. Ám mindez nem jelenti a mű lezártágát, megismételhetetlenségét, helyspecifikus volta ellenére sem, mert a produkció elválaszthatatlan eleme a dokumentáció, a videófelvételek készítése, azok videóművészeti jegyeket magukon viselő feldolgozása, majd azok nyilvánosságra hozása a www.myspace.com/besorolasalatt honlapon.

A BA meghatározó személyisége Blazsek András (1984) önéletrajzában tömören összefoglalja a csoport célját, amely mindig „egy teret transzformál, amelyben együtt él a hangok által leírt világ a materiális világ elemeivel”. A zene és a vizuális látvány, a helyspecifikus hanginstalláció, a kísérleti előadás célja az „organikus környezet megteremtése”. A *Besorolás Alatt* egyértelműen a performanszok világába irányul, összetett, konzekvens, az új technológia és kommunikáció lehetőségeinek kihasználásával.

ALATT

Nagy Gergő

Pethő Zoltán

Zérczi Attila

